

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 229/2025
27.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Домазета, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 102/21 од 24.03.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 739/23 од 30.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Домазета, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 102/21 од 24.03.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 739/23 од 30.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 102/21 од 24.03.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом о извршењу кривичних санкција, а ако окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне.

Истом пресудом, на основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ, окривљеном АА изречена је мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године рачунајући од правноснажности пресуде.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, и да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Оштећена ББ је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 739/23 од 30.10.2024. године одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Алексинцу и браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Алексинцу К 102/21 од 24.03.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Филип Домазет, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног одлободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Домазета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Филип Домает, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и то на записнику о увиђају саобраћајне незгоде и налазу и мишљењу судског вештака саобраћајне струке др Ненада Миладиновића. Назаконитост ових доказа, према мишљењу браниоца, произилази из неадекватно обављеног увиђаја, који је самостално обавио полицијски службеник ВВ и том приликом пропустио да утврди материјалне трагове предметне саобраћајне незгоде у виду отпалих делова возила, а погрешно фиксирао затечене трагове и услед тога, последично, погрешно утврдио место контакта, при чему није прописно обележио трагове кочења и није извршио физичко мерење пронађених трагова, како би исти могли бити упоређени са пнеуматичима возила окривљеног. Самим тим, сви материјални докази, на којима је потом судски вештак саобраћајне струке засновао свој налаз и мишљење, погрешно су утврђени и прихваћени од стране суда као одлучујуће чињенице, а да притом, исте нису проверене трасолошким вештачењем које је одбрана предложила због чега је, према мишљењу браниоца, побијаним пресудама учињена и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер не би постојало кривично дело да је суд закључио да до саобраћајне незгоде није дошло на обележеном пешачком прелазу.

Према налажењу Врховног суда, из изложених навода, произилази да бранилац окривљеног у захтеву само формално означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, с обзиром на то да оспоравајући валидност доказа о којима је реч за утврђивање одлучних чињеница, суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због ког окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни суд је заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Домазета, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић